

نامه ترامپ به اردوغان آمریکا در تقلا برای همگامی با آنکارا

به قلم سونر چغابتای (/fa/experts/swnr-chghaptay-0/)

۱۶ اکتبر ۲۰۱۹

همچنین دست‌یافتنی به

(English (/policy-analysis/trumps-letter-turkeys-erdogan-shows-us-struggling-keep-ankara

درباره نویسنده

سونر چغابتای (/fa/experts/swnr-chghaptay-0/)

سونر چغابتای هموند پژوهشی برنامه خانواده بایر و مدیر برنامه پژوهش مسائل ترکیه در انستیتو واشنگتن است

مقاله‌ها و دیدگاه‌ها

اردوغان با قطع همکاری آمریکا و یگان‌های مدافع خلق گُرد از طریق برانگیختن پوتین و ترامپ علیه یکدیگر به هدف اصلی‌اش دست یافت اما ایران و روسیه اجازه نمی‌دهند که او از سوریه بدون لطمه دیدن خارج شود

نامه رئیس‌جمهور دونالد ترامپ به رجب طیب اردوغان (<https://www.nbcnews.com/politics/2020-election/don-t-be-tough-guy->)

رئیس‌جمهور ترکیه که در آن از او خواسته هنگام خروج نیروهای نظامی آمریکا از کشور جنگ‌زده سوریه به تعقیب گروه نظامی کرد این کشور (<https://nbcmontana.com/news/nation-world/turkeys->) که در تخاصم با ترکیه است نرود نشان می‌دهد که رئیس‌جمهور آمریکا می‌خواهد همتای ترک خود را در تنگنا قرار دهد اما اردوغان که نزدیک به دو دهه بر ترکیه حکومت کرده احتمالاً باهوش‌تر از این است که خود را در این دام گرفتار کند

رئیس‌جمهور ترکیه علی‌رغم تهدید تحریم‌های آمریکا (<https://www.msnbc.com/deadline-white-house/watch/this-letter->) که ترامپ در نامه رسمی خود به آن اشاره کرد تاکنون هیچ علامتی از توقف پیشروی بی‌امان خود نشان نداده است نامه ترامپ هفته قبل نوشته شد اما روز چهارشنبه علنی شد محاسبه اردوغان این است که حتی اگر این تحریم‌ها وضع شود برای مختل کردن راهبرد نظامی ترکیه کافی نخواهد بود فرض رئیس‌جمهور ترکیه این است که خواست اصلی ترامپ خروج سربازان آمریکایی (<https://www.nbcnews.com/news/world/u-s-withdraws-assad-putin-are-emerging-winners-syria-n1066231>) از سوریه است و بنابراین تلاش زیادی برای جلوگیری از حمله ترکیه به کردها انجام نخواهد داد.

اردوغان بی‌تردید مهمترین رهبر ترکیه در طی نزدیک به یک قرن است این اقدام اردوغان تازه‌ترین نمونه توانایی او در بازی دادن قدرت‌های بزرگ جهانی برای به دست آوردن چیزی است که می‌خواهد هرچند به قیمت آسیب دیدن روابط بین‌المللی او. در سال ۱۹۲۳ مصطفی کمال آتاتورک ترکیه مدرن را بر اساس تصور خود به عنوان کشوری سکولار با گرایش به سمت اروپا و غرب بنیان نهاد اردوغان که از سال ۲۰۰۳ به نخست‌وزیری رسید (<https://www.apnews.com/bca8d87effb448e4899b59586a29d71e>) با همانند ساختن خود به آتاتورک جدید سیاست ترکیه را زیر-و-زیر کرده و تلاش می‌کند این کشور را سرتاپا به تصویر مورد نظر خود بدل کند:

کشوری عمیقاً اسلامی و محافظه‌کار از نظر اجتماعی.

علاوه بر این «ترکیه جدید» اردوغان در درجه اول نه به غرب بلکه به خاورمیانه متمایل است. اردوغان می‌خواهد آنکارا به قدرت بزرگی تبدیل شود که بر مسلمانان قلمرو سابق ترکیه در امپراتوری عثمانی نفوذ دارد (<https://www.nbcnews.com/news/world/erdogan>)
rejects-syria-ceasefire-ahead-pence-pompeo-visit-n1067211). خواست اردوغان برای عظمت ترکیه امری غیرعادی نیست. این مسئله از بسیاری جهات ادامه سیاست‌های سلاطین عثمانی و نیز آتاتورک است که همه به دنبال کسب قدرت برتر بودند. با این حال مسیر اردوغان برای رسیدن به این هدف متفاوت است. در حالی که پیشینیان او ترکیه را به سوی غرب سوق دادند تا نفوذ جهانی‌اش را از طریق آن‌ها اعمال کند هدف اردوغان این است که ترکیه را به یک قدرت مستقل مبدل سازد (<https://nbcmontana.com/news/nation-world/turkey-defies-its-nato-allies-in-syria-as-russia-steps-in>): ابتدا در خاورمیانه و سپس در سطح جهانی.

براین اساس اردوغان تلاش کرده تا در امور همسایگان‌اش که اکثریت آنها مسلمان اند نفوذ پیدا کند. یکی از چشمگیرترین اقدامات او در این راستا مداخله در جنگ داخلی همسایه‌اش سوریه با حمایت و مسلح کردن شورشیان این کشور و با هدف براندازی رژیم بشار اسد است به این امید که به جای اسد رهبری جدید در دمشق بنشانند که رابطه دوستانه‌ای با آنکارا داشته باشد.

ایالات متحده نیز در سوریه مداخله کرده است. از همه مهم‌تر پس از ظهور گروه شبه‌نظامی داعش که در خلأ ناشی از جنگ سوریه قدرت گرفت ایالات متحده در سال ۲۰۱۴ (<https://www.nytimes.com/2019/10/10/world/middleeast/turkey-syria-kurds>)
history-facts.html) همکاری خود با گروه کُرد یگان‌های مدافع خلق سوریه را آغاز کرد. این همکاری باعث شد که این گروه به بخشی از مؤثرترین نیروها در مقابله با داعش و به چالش کشیدن اسد تبدیل شود.

اما یگان‌های مدافع خلق شاخه‌ای (<https://www.hurriyetaidailynews.com/us-officials-admit-ypg-is-an-offshoot-of-the-pkk>)
147445) از حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) است که در جریان دهه‌ها جنگ با آنکارا حملات مکرری علیه غیرنظامیان ترکیه نیز صورت داده است. ترکیه ایالات متحده و سایر کشورهای عضو ناتو پ.ک.ک را یک سازمان تروریستی می‌دانند.

اردوغان هرگز سیاست ایالات متحده را برای همکاری با گروهی که دشمن قسم‌خورده ترکیه است نپذیرفت اما تا زمانی که این همکاری تاکتیکی بود و به تضعیف داعش منجر می‌شد آن را تحمل کرد. ولی پس از سقوط «خلافت» داعش در سال ۲۰۱۷ آنکارا اصرار داشت که واشنگتن به روابط خود با یگان‌های مدافع خلق پایان دهد. مقامات آمریکایی پیشتر به ترکیه گفته بودند که همکاری این کشور با کردهای سوریه نه فقط تاکتیکی بلکه موقت و گذرا است موضوعی که شمار زیادی از مقامات آمریکایی در گفت‌وگو با من تأیید کردند.

پس از آنکه واشنگتن با سرعت مورد نظر آنکارا ارتباط خود را با یگان‌های مدافع خلق قطع نکرد اردوغان هفته گذشته تصمیم گرفت حمله نظامی‌اش به سوریه را آغاز کند. هدف او تضعیف حضور سیاسی فزاینده این گروه و تقویت محاصره در شمال شرقی سوریه بود.

برای این منظور اردوغان در ششم اکتبر با ترامپ تماس گرفت. اعلان رسمی (<https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/statement-press-secretary-85>) این تماس نشان می‌دهد که ترامپ برای حمله چراغ سبز نشان داده هرچند کاخ سفید بعداً این برداشت را تکذیب کرد. ترامپ که دیگر نمی‌خواهد نیروهای آمریکایی را در سوریه نگه دارد با خوشحالی پیشنهاد کرد نیروهای آمریکایی را از سوریه خارج کند تا با این کار راه برای حمله ترکیه هموار شود و آنکارا بتواند مسئولیت نبرد علیه داعش را به عهده بگیرد. به همین ترتیب ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه نیز تلویحاً حمله ترکیه را تأیید کرد. با این امید که رویدادهای بعدی باعث شود ترکیه و واشنگتن بیشتر در باتلاق سوریه گیر کنند. تنها چهار روز پس از عملیات نظامی ترکیه علیه یگان‌های مدافع خلق این گروه مثل یک خانه پوچالی فرو ریخت (<https://www.nytimes.com/2019/10/13/world/middleeast/syria-turkey-invasion-isis.html>).

در ژانویه ۲۰۱۸ اردوغان با استفاده از تاکتیکی مشابه در مورد گسترش حمایت روسیه و رژیم اسد از این گروه در مناطق تحت محاصره ترکیه در شمال غربی سوریه به پوتین شکایت کرد (<https://www.reuters.com/article/us-mideast-crisis-syria-aftrin>)
erdogan/turkey-foiled-syrian-move-into-aftrin-after-putin-talks-erdogan-idUSKCN1G411). این امر باعث شد پوتین -که سیاست جدیدی برای خشنودسازی اردوغان در پیش گرفته- به آنکارا برای تهاجم علیه یگان‌های مدافع خلق چراغ سبز نشان دهد که نتیجه آن تصرف کامل منطقه کردستان از سوی ترکیه و متحدان‌اش در سوریه بود.

اردوغان تلاش کرد به مدد سیاست حيله‌گرانه‌اش به هدف اصلی خود یعنی گسست پیوند آمریکا و این گروه دست یابد: او برای این امر ترامپ و پوتین را علیه یکدیگر برانگیخت و واشنگتن را از راه بازی با این مضمون فریب داد که مسکو بیشتر از آمریکا مایل است که در خصوص یگان‌های مدافع خلق به ترکیه کمک کند.

اما علی‌رغم این پیروزی نظامی سیاست اردوغان نتایج مورد انتظار را نداشته است و با آن‌که ضربه‌ای سنگین به کردها وارد کرد نتوانست نتیجه رویدادها در سوریه را شکل دهد و شورشیان تحت حمایت ترکیه از سوی اسد و با حمایت روسیه و ایران درهم کوبیده شدند و هر دو کشور از رقابت تاریخی ترکیه هستند و در نهایت هیچ کدام اجازه نمی‌دهند اردوغان از جنگ در سوریه فاتحانه خارج شود. در حوزه بزرگ‌تر خاورمیانه حمایت رئیس‌جمهور ترکیه از اخوان‌المسلمین او را در برابر مصر اردن عربستان سعودی امارات متحده عربی و سایر کشورهایی که این گروه سیاسی اسلامگرا را بزرگترین تهدید داخلی خود می‌دانند قرار داده است و در ضمن به همین دلیل اسرائیل که زمانی متحد نزدیک ترکیه بود همسویی با امیرنشین‌های خلیج فارس علیه اردوغان را آغاز کرده است.

طرفه آن است که ترکیه نه تنها نتوانسته به موقعیتی برتر در منطقه دست یابد بلکه در سال ۲۰۱۹ دیگر هیچ دوستی برای ترکیه در خاورمیانه به جز قطر باقی نمانده است. افزون بر این ترکیه دیگر نمی‌تواند روی متحدان سنتی‌اش مثل آمریکا و دولت‌های اروپایی حساب کند. اگرچه اردوغان توانسته با تکیه بر اوضاع محلی در سرتاسر بالکان و آفریقا در این مناطق نفوذ پیدا کند اما سیاست‌های او در کل بیش از هر وقت دیگر به انزوای ترکیه انجامیده است. نامه ترامپ صرفاً مدرک محکم دیگری از پل‌های بی‌ست که اردوغان پشت سرش خراب کرده است.

این البته به معنای شکست کامل سیاست خارجی اردوغان نیست و آنکارا در حال حاضر بین کشورهای غربی عضو ناتو کشورهای مسلمان خاورمیانه و روسیه «شمال» گیر کرده و اردوغان همچنان به بازی خود در برانگیختن این کشورها علیه یکدیگر ادامه می‌دهد کاری که او در شمال سوریه انجام داد تا بتواند حداقل به برخی از خواسته‌های خود برسد: قلمرو بیشتر، تقلیل تهدید کردها و کسب نفوذ در شکل‌دهی به آینده سوریه.

* *سونر چفاپتای هموند خانواده بایر در انستیتو واشنگتن و نویسنده کتاب امپراتوری اردوغان: ترکیه و سیاست‌های خاورمیانه*
(<https://www.erdogansempire.com/>) است. این مقاله در اصل در وبسایت ان‌بی‌سی‌سی‌نیوز

(<https://www.nbcnews.com/think/opinion/turkey-s-erdogan-plays-trump-putin-he-tries-remake-middle->)

❖ منتشر شده است (ncna1067736)

RECOMMENDED

BRIEF ANALYSIS

Iran Takes Next Steps on Rocket Technology

فوریه ۲۰۲۲

Farzin Nadimi

([/policy-analysis/iran-takes-next-steps-rocket-technology](https://policy-analysis/iran-takes-next-steps-rocket-technology))

BRIEF ANALYSIS

Saudi Arabia Adjusts Its History, Diminishing the Role of Wahhabism

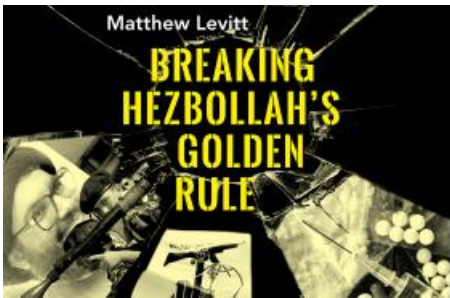
---

۱۱ فوریه ۲۰۲۲

Simon Henderson

[\(/policy-analysis/saudi-arabia-adjusts-its-history-diminishing-role-wahhabism\)](#)

ARTICLES & TESTIMONY

Podcast: Breaking Hezbollah's Golden Rule

---

۹ فوریه ۲۰۲۲

Matthew Levitt

[\(/policy-analysis/podcast-breaking-hezbollahs-golden-rule\)](#)

TOPICS

[\(fa/policy-analysis/syast-amryka/\) سیاست آمریکا](#)

REGIONS & COUNTRIES

[\(fa/policy-analysis/trkyh/\) ترکیه](#)

[\(fa/policy-analysis/swryh/\) سوریه](#)